MBD, Maria Bonnier Dahlins stiftelse stipendieutställning, december 2020 - januari 2021.

Bonniers Konsthall, Stockholm.

https://bonnierskonsthall.se/utstallning/stipendiaterna-2020-ida-idaida-och-fathia-mohidin/

På utställningen visade jag 3 skulpturala maskiner, flera svara hål utplacerade i konsthallen, bl.a i entren, (av papper och kol) samt 3 stycken bänkar som besökarna får sitta på. Jag hade röd film på lysrörsarmaturerna så att installaionerna badade i rött ljus. Det liknar en framkallningsprocess, där det röda ljuset först förblindar besökaren för att i takt med att deras ögon vänjer sig framkalla verket. Det får också människor att likna dockor, det skapar en känsla av fiktion, overkligehet, vilket anspelar på dissociation som jag ofta refererar till. Det svara hålet är som porösa trösklar, portaler, de sammanbinder verken i utställningen och liksom hemsöker besökaren. De finns i flugtältets fyra hörn och letar sig vidare. Se länkar på sida 2 för videodokumentation av rörliga verk.

1.

Titel: *Device (fire burns and flames lick my poor remains)*

Tillkomstår: 2017.

En struktur tillverkad av ekstavar, framarbetade från ekvirke. Klyvda, hyvlade och kapade i olika längder för att sättas samman till en struktur som bär sig själv. Ekstavarna möts i knutar eller lås, sammanvävda hålls de samman av långa skruvar som löper genom balkarna och låses med reglage av jesmonite med spetsdetaljer från min släktgård och järnstänger böjda till kättingar. Denna struktur både bär och upprättar sig själv, strukturerar samtidigt som den begränsar och ramar in. Jag intresserade mig av kod, programmering och genetik, hur detta är något spöktlikt som får mönster att gå igen. Min mormors mors händer hade vävt och sytt i spetserna och jag tog form av dessa och modifierade dem till fragment, till något läsbart men abstraherat. Jag ser verket som en maskin som skapar bilder. Ekstrukturen installerades i Bks glasgalleri som vätter ut mot gatan. Rummet är upphöjt från gatan, lite som en scen. Det röda ljuset bredde ut sig över marken på kvällarna.

LÄNKAR

Videodokumentationer:

https://www.youtube.com/embed/wKAthwCUfJ8

https://www.youtube.com/embed/mcuYh0lZAn4

https://www.youtube.com/embed/9F1ze4UB83g

15 min konst, guidad visning, Bonniers konsthall:
https://vimeo.com/490809292?ref=fb-share&fbclid=IwAR2vF_ycb1XUAkAv6zYlPRvbV9bSJqw7ARwGXOJPqwAKE23fDaIdvlm_fss

Konstnärssamtal:
https://bonnierskonsthall.se/utstallning/stipendiaterna-2020-ida-idaida-och-fathia-mohidin/konstnarssamtal-med-ida-idaida/?fbclid=IwAR0gljDjE1-F0kijZ15U0u90oBz_V4oH0iN0shTN-Sn_yQRnKLMAuxdkbhQ

PRESS

https://www.dn.se/kultur/kusligt-aktuell-bild-av-en-plagad-samtid/

https://www.e-flux.com/announcements/341198/ida-idaida-fathia-mohidin/

https://feministisktperspektiv.se/2020/12/04/symbolisk-icke-plats-forvaring-av-kroppsliga-minnen/

https://www.dn.se/kultur/dns-kritiker-valjer-fem-favoriter-vecka-52/

https://omkonst.se/20-idaida-ida-mohidin-fathia.shtml

https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/a/wedgkA/unga-konstnarer-om-kroppar-och-maskiner

https://www.di.se/nyheter/konsthallen-haller-oppet-unga-pristagare-staller-ut/?fbclid=IwAR1zVIAKV1lYyGcAY9zi71b1OHhsF1d5as0VlkoeRIkUW4u9KPb045RsYyI

https://www.c-print.se/post/the-2020-best-

Essä i utställningskatalogen:

Sorgelektioner

En essä om Ida Idaidas konstnärsskap av konstnären Santiago Mostyn.

Ordet ”monster” härrör från det latinska verbet *moneo*, som betyder ”att påminna, varna, instruera eller förutsäga.” Monster föregår den skrivna historien och lever utanför den befintliga moraliska ordningen, som ett slags destillat av vår rädsla. Som barn tar vi de mörka, okända krafterna i vår perceptions utkanter och gör dem till monster. Vi ger rädslorna form.

Ida Idaida skapar kinetiska strukturer som både är manifestationen av personligt trauma och en materiell respons på det sociala och politiska trauma som samhället kan tillfoga oss alla. Idaida pratar om sina skulpturer som maskiner som påverkar kroppar, ungefär på samma sätt som kapitalismen påverkar kroppar: omärkligt men djupt.

När du går in i galleriet möter du ett rött ljus som förskjuter rummets perception och för tankarna till ett fotografiskt mörkrum. Och installationen fungerar faktiskt på samma sätt som en fotokemisk process, där ett negativ – i detta fall den fysiska skulpturen – är laddat med information, men behöver det ljuskänsliga pappret – här betraktaren – för att framkalla ett avtryck som kan uppfattas i sin helhet. På vakt i ena sidan av rummet står *DEVICE (fire burns and flames lick my poor remains)*, en prydligt utformad galgliknande struktur, monterad med den japanska sammanfogningstekniken shiguchi och fjättrad av kedjor och bultar med handgjorda huvuden. I likhet med skapelsemyten om världen som bärs av fyra elefanter på en sköldpaddas rygg vilar *DEVICE* på fyra bronskupoler, hela dess monumentala fysiska tyngd berör marken så lätt som möjligt.

Yrket smed har funnits i Idaidas släkt i generationer och hon har själv arbetat med metall och tyg från tidig ålder. Våld och trauma drabbade hennes familj, och verken i denna utställning klonar, bearbetar och muterar detta trauma, och än tydligare i den tältliknande installationen *Truth is not delivered whole but received in parts in rotten corpse flesh slushed acid burn the scars*. Larver livnär sig på ruttnande kött för att bli flugor som fångas och filmas i roterande lådor, deras rörelser projiceras på tältets väggar. Roterande kugghjul och cylindrar orkestrerar ett grovt montage av lätta silhuetter. ”Svarta hål” avgränsar tältets hörn och återkommer hela utställningen igenom, vilket tyder på porösa trösklar. En udd av mörk humor dyker upp med det smackande ljudet av våta trasor – bokstavlig slapstick – i *Trasa (From flesh to meat from meat to flesh)*, och vi påminns om komedins största kapacitet: att återta makten från tragedin.

Poeten och klassicisten Anne Carson skriver att ”Myter är berättelser om människor som tillfälligt blir för stora för sina liv, så att de störtar in i andra liv eller snuddar vid gudar. I kriser är deras själar synliga.”

Ida Idaidas maskiner opererar i detta traumas efterliv. Men dolda i detta efterliv finns avtryck av den värld som kom före. På bulthuvudena och de kupolformade fötterna på *DEVICE* finns lager och upprepningar av vaxavtryck från ett tygmönster. Mönstret hör hemma i Majagården, den mark i Dalarna där Idas förfäder har bott och brukat jorden sedan 1700-talet. Detta mönster är även en struktur; en påminnelse om den värld som en gång var, och ett fragment av den nya världen som Idaida skapar.

2.

Titel: *Truth is not delivered whole but received in parts a rotten corpse flesh slushed acid rain burn the scars*

tillkomstår: 2018

Materialbeskrivning: Presenning, metall, elektronik, plast, lack, flugor.

Storlek: varierande dimensioner, tältet ca L4,2 x B4,2 x H2,4 meter

Beskrivning: Installation. Ett justerbart tält i vit presenning med röda sömmar, kardborreband och dragkedjeöppningar. Stomme av fyrkantsrör som förs in i varandra och låses med muttrar och skruvar. Tre rörliga maskiner inuti tältet animerar döda och levande flugor och medierar dessa genom kameror och projektorer i realtid på väggarna i tältet. Genom programmering av kameror, datorer och elektronik växlar projektorerna mellan de tre olika maskinerna och dess motiv, animeringar som byter av varandra i intervaller. I mitten av tältet står en stol med tre sitsar av metallrör klädd i lack för att ytterligare reflektera. Besökarna passerar genom tältets blixtlåsöppningar. Se s. 2 för videodokumentationer.

3.

Titel: *Trasa (from flesh to meat from meat to flesh)*

TIllkomstår: 2020 Materialbeskrivning: järn, dammduk, pvc, pump, slang, motor, elektronik, vatten, läder, lack och trasor.

Storlek: Varierande dimensioner, höjd ca 4,5 meter. Vattencontainern: 90 x 90 x 172 cm
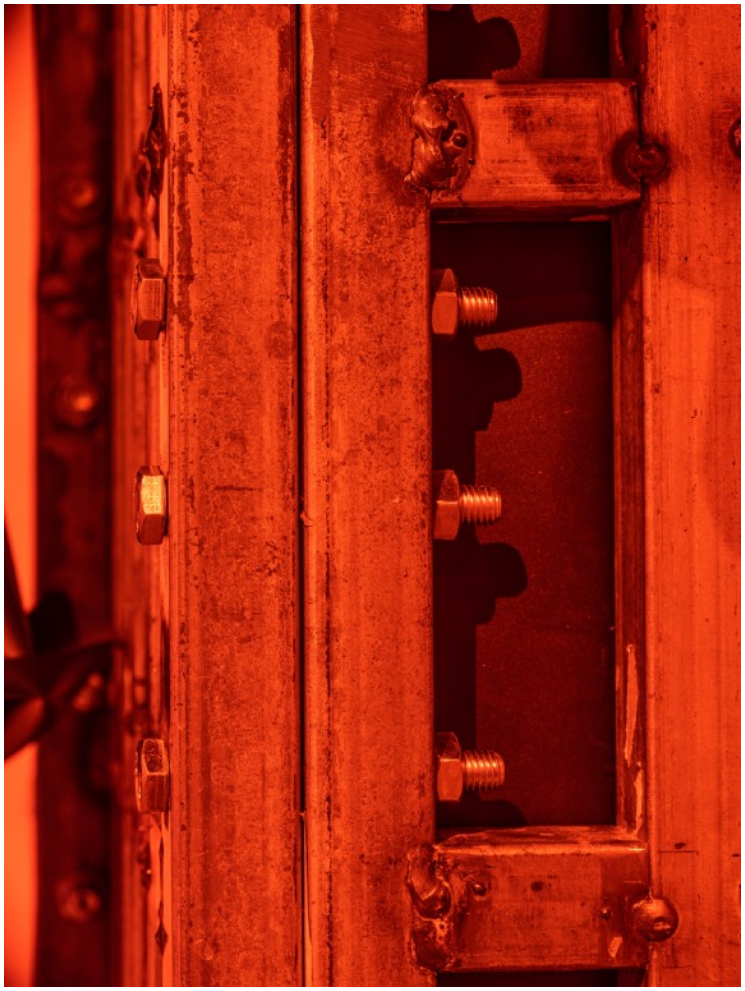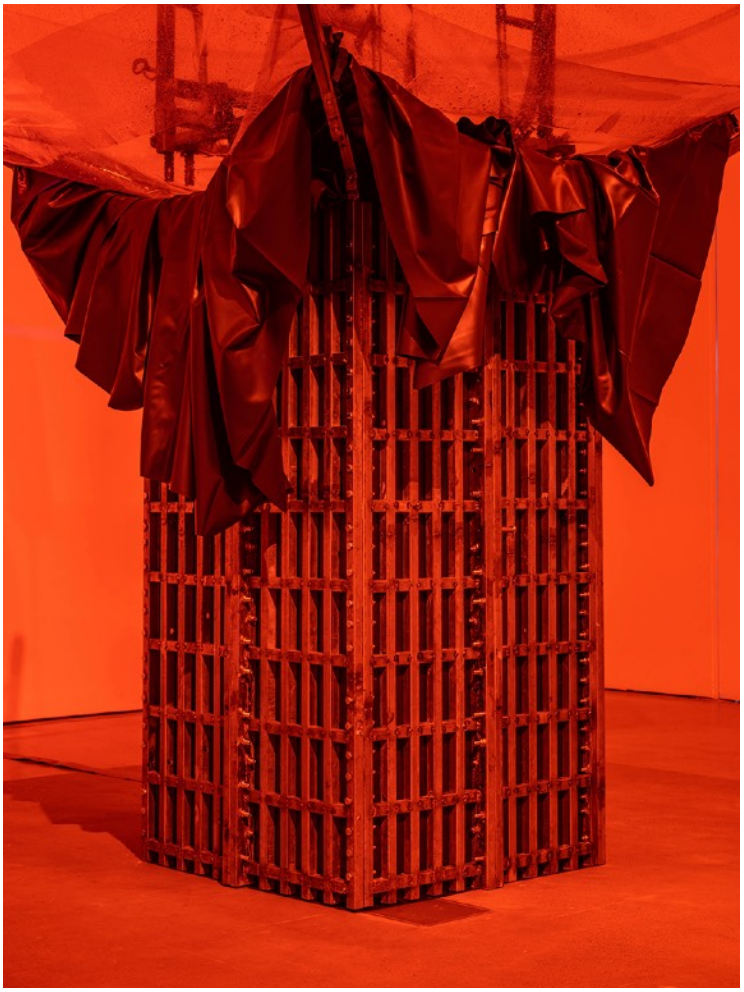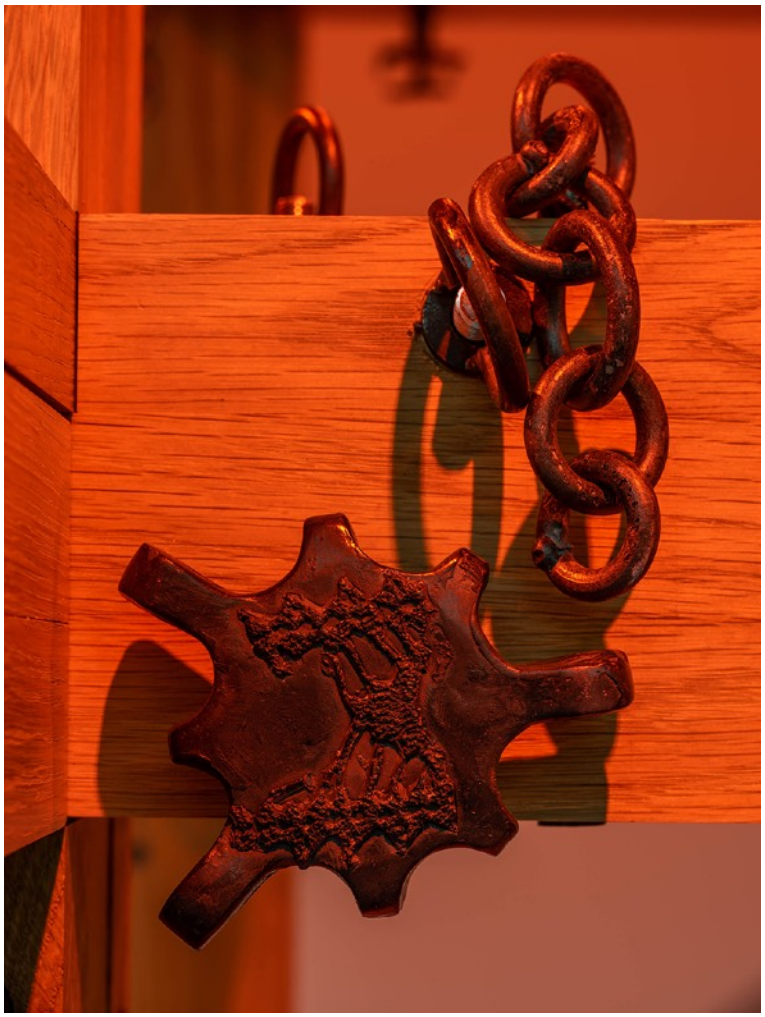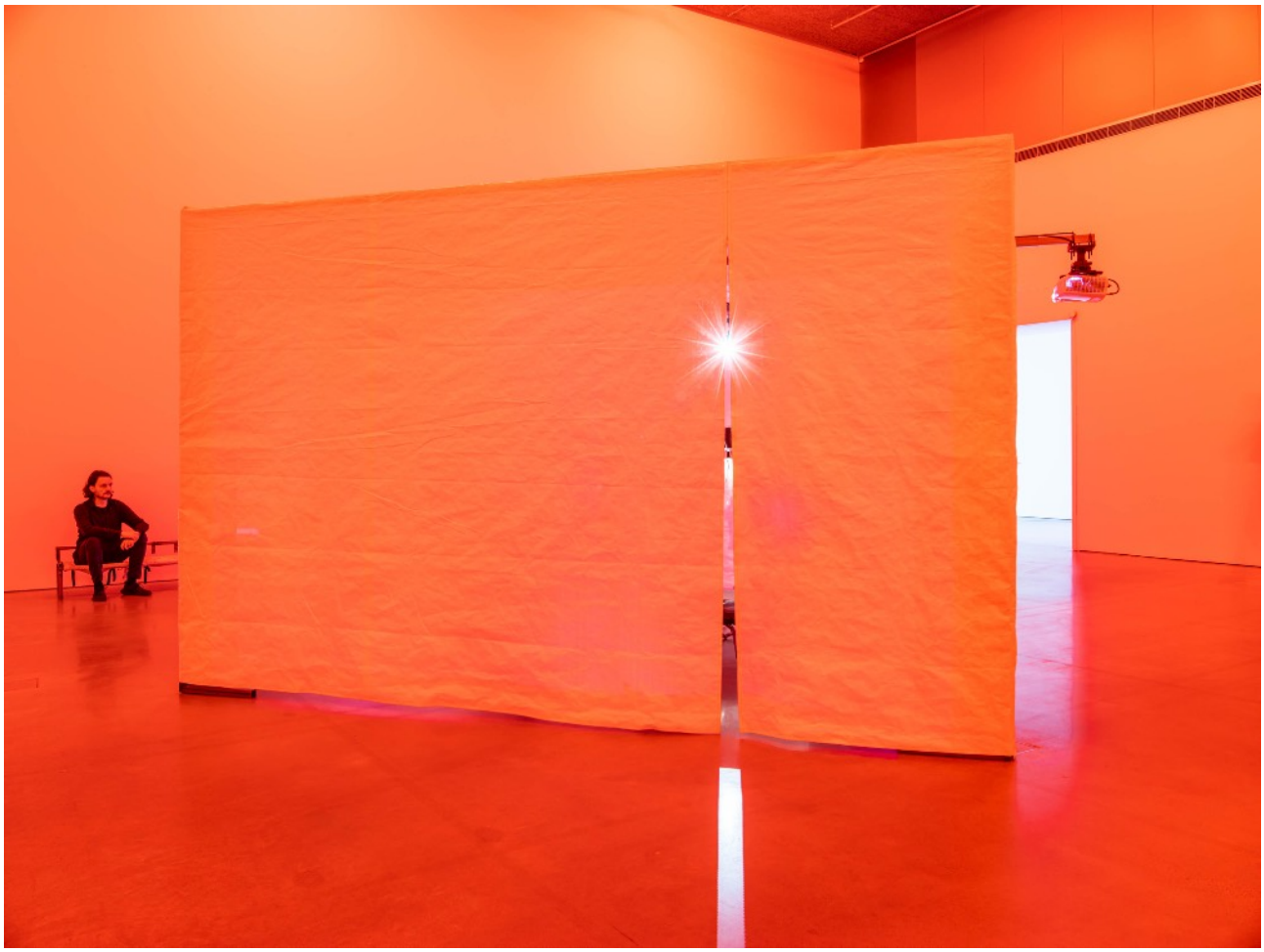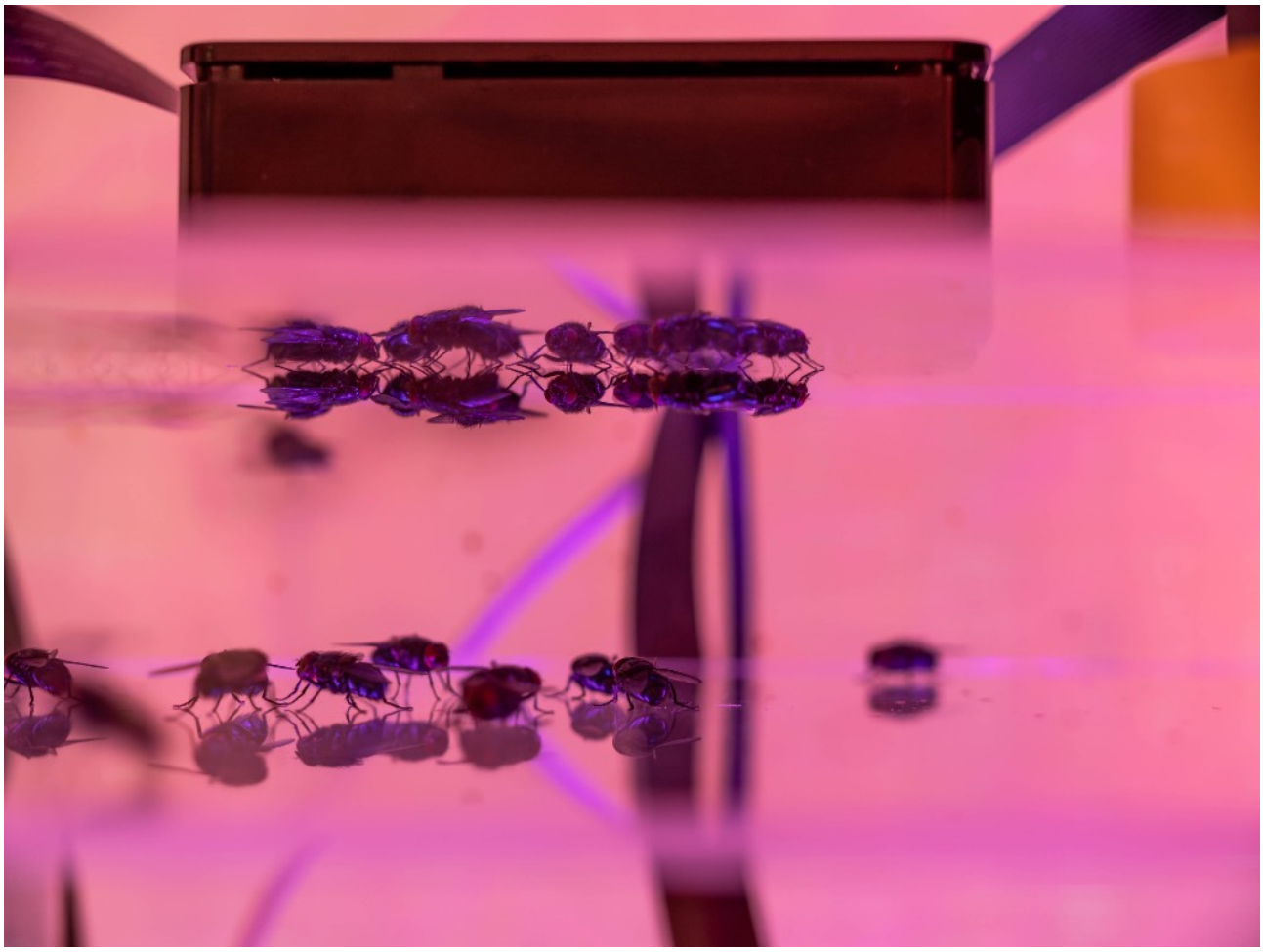
Beskrivning: vatten pumpas upp från skulpturens botten genom en slang till toppen av skulpturen och töms i en tratt som är kopplad till en roterande axel, vattnet blöter ner 4 st trasor av hemtextiler som sedan roteras runt och slår in i lack och läderklädda kuddar / plintar / bockar. Vattencontainer av fyrkantsrör, bultar och dammduk rymmer 1,5 ton vatten. Verket hanterar ett flöde, vattenmassans tryck, sätter trasorna i rörelse och skapar en grotesk ljudbild. Se s. 2 för videodokumentationer.